

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu kan vi bruge lang tid på at snakke om formål eller baggrund, men jeg vil blot citere fra bemærkningerne: »Baggrunden for at udelade oplysninger om aktindsigt er således hensynet til at beskytte medindsatte.«

Så siger hr. Helge Adam Møller, at det på mig som ordfører for Socialdemokratiet har lydt, som om det var retssikkerhedsmæssigt uantageligt nogen sinde at nå dertil, at vi skulle tage et sådant skridt.

Nej, det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at det her er et stort skridt. Man kan være enig eller uenig i, om man skal tage det, men man skal bare gøre det vel vidende, at det er et stort skridt, og der har vi sagt, at nu har vi taget nogle andre instrumenter i brug, som oven i købet ser ud til at virke, og så må vi meget nøje følge det, men vi har ikke sagt, at vi for altid og til evighed ikke vil bruge instrumentet.

Men det er et stort skridt, og derfor har vi valgt at gå andre veje, som så oven i købet ser ud til at give nogle resultater.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, hr. Helge Adam Møller reagerer lige lovlig meget på rygmarven, når han siger, at der med de korte bemærkninger, som også faldt fra radikal side, bliver ført et retssikkerhedsmæssigt korstog mod det her forslag.

Jeg bad stille og roligt hr. Nonbo om at give mig ret i, at misstemninger mellem indsatte og ansatte udmærket kan opstå, uden at man blander aktindsigt ind i det, blot ved at man har en daglig omgang med hinanden, som gør, at man kommer på kant med hinanden. Så det giver jo en falsk tryghed, hvis man tror, at manglende aktindsigt vil forhindre den slags ting.

Men så vil jeg gerne have lov at citere, hvad jeg sagde i februar dette år ved førstebehandlingen af straffuldbyrdsloven, hvor jeg sagde om aktindsigt:

»Derimod er det blevet lettere at isolere de såkaldt negativt stærke indsatte i særlig lukkede afdelinger. Det betyder, at der er fundet en balance mellem på den ene side den grundlæggende ret til aktindsigt og på den anden side hensynet til de svage indsatte og til de ansattes sikkerhed. Man kan selvfølgelig diskutere, om det er den rigtige balance, der er fundet. Vi vil overhovedet ikke udelukke, at vi kan finde en anden balance mellem disse to hensyn, og vi går meget

gerne ind i en diskussion om, hvordan reglerne så kan udformes, hvis de ikke skal være, som de er nu.«

Det er da en åben udstrakt hånd, så pas lige på med rygmarvsreaktionerne:

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anne Baastrup og derefter hr. Helge Adam Møller

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu vi er i gang med rygmarvsreaktionerne: Tror hr. Helge Adam Møller virkelig, at det er reglerne omkring aktindsigt eller eventuel manglende aktindsigt, der skulle forhindre en indsat, der er på udgang, der har fået pålæg om at komme tilbage med stoffer, i at gå til en overvagtimester? Nej, det er da, fordi han er den eneste, der i givet fald vil kunne hænges op på det. Den negativt stærke indsatte ved da præcis, hvem det er, han har sendt af sted, og ved da præcis, når overvagtimesteren opdager det. Så det er da ikke noget at snakke om. Det har da ikke spor at gøre med aktindsigt.

Vi bliver da nødt til at tale i hvert fald sådan rimeligt på samme niveau. Hr. Helge Adam Møller skal ikke være så vred. Hr. Helge Adam Møller skal i stedet prøve at lytte og så i øvrigt forholde sig til, hvad det er, vi taler om. En aktindsigt har da ikke spor at gøre med det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Anne Baastrup: Der er jeg 100 pct. uenig. Jeg mener ikke, at fru Anne Baastrup har ret. Jeg mener, aktindsigten har meget med det at gøre.

Til de to bemærkninger, der kom fra fru Sandy Brinck og fru Elisabeth Arnold og først til fru Elisabeth Arnold: Jeg er selvfølgelig helt enig i det eksempel. Det mener jeg også Venstres ordfører sagde. Der hjælper det ikke noget som helst. Den situation kan opstå, uanset hvad vi gør eller ikke gør.

Når jeg sagde, hvad jeg sagde i slutningen af min tale, så var det, fordi jeg fornemmede, at man ligesom trak sig længere og længere væk fra, at det her kunne blive en mulighed. Jeg hørte meget godt, hvad både fru Sandy Brinck og justitsministeren sagde om, at man ikke vil afskære sig fra dette her i fremtiden, men som jeg lyttede til tonefaldet i de korte bemærkninger, har jeg lyttet galt, og det er jeg glad for.